

γρομπαλιάζω ἀμάρτ. γροβαλιάζω Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.)
σγρομπαλιάζου Μακεδ. (Δεσκάτ. Ρητίν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ο μ π α λ ι.

1) Σχηματίζω γ ρ ο μ π α λ ι α, θρόμβους, κόμβους, γ ρ ο μ π ο υ ς Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.): Ἐγροβάλιασε τὸ λαδουρίδι - τὸ πετουμέζι - τὸ μέλι - τὸ γλυκὸ (λαδουρίδι = χυλὸς παρασκευαζόμενος ἐξ ὕδατος, ἐλαίου καὶ ἀλεύρου) Κίσ. Πάδα τζη τὸ πετουμέζι τὸ γροβαλιάζει, ἐτσά κακονοικοκερά'ναι! αὐτόθ. Ἐπαδ' ὅθ' δὴ μέση γροβαλιάζει τὸ στρώμα καὶ δὲ βορῶ νὰ θέσω (= νὰ κατακλιθῶ) αὐτόθ. β) Σχηματίζω γ ρ ο μ π α λ ι α, ἐπὶ ἄλατος, σακχάρους κ.τ.δ. ἔνθ' ἄν.: Σγρομπαλίσαι τοῦ ἄλας κὶ νότ'σι, μονρὴ μάννα! Τί νὰ τοῦ κάνουν τώρα ἰά; Μακεδ. (Ρητίν.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ ρ ο μ π ι α ζ ὼ 1. γ) Μεταβιβαστικῶς, ἐνεργῶ οὕτως, ὥστε τὸ ἄλας, ἡ σάκχαρις, ὁ χυλὸς κ.τ.δ. νὰ σχηματίσουν γ ρ ο μ π α λ ι α Μακεδ. (Δεσκάτ.) 2) Ἀποκτῶ οἰδήματα, ὅγκους ἐπὶ τοῦ δέρματος Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.): Ἐγροβάλιασε τὸ κορμί μου τοῦ ἔρημου κ' οἱ γιατροὶ δὲ βροῖστοννε τὴν αἰτία Κίσ. Εἶναι πρησμένα καὶ γροβαλιασμένα τὰ πόδια τζη αὐτόθ.

γρομπαλιά ἡ, ἐνιαχ. γρομπαλιά Ἡπ. (Ξηροβούν. Πάργ. Ραδοβύζ.) Κεφαλλ. Λευκ. Παξ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Περίστ. Τριχων.) γρομπαλιά Ἡπ. (Πωγών.) γρομπαλιά Ἡπ. (Δωδών.) γρομπαλιά Ἡπ. (Πάργ.) Στερελλ. (Περίστ.) κορμπαλιά Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) γλουμπαλιά Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὐσ. γ ρ ο μ π α ν ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι α.

1) Κτύπημα καταφερόμενον διὰ τῆς πυγμῆς, τοῦ γρόνθου ἔνθ' ἄν.: Τῶρο'ξα δυὸ γρομπαλιές Στερελλ. (Περίστ.) Τοῦ ἴδωσα, τοῦ ἴχωσα καὶ γρομπαλιές Ἡπ. (Πάργ.) Τὸν πελεκήσανε 'ς τσι γρομπαλιές αὐτόθ. Ἐφαγι μιὰ γρομπαλιά κὶ τ' κόπ'κι οὐ σφόντ'λους Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τοὺν πλάκουσι 'ς τ'ς γρομπαλιές κὶ τ' ἄργασι τοῦ κορμὶ αὐτόθ. Τόδουκα πέντ' ἔξ' γρομπαλιές 'ς τοῦ κορμὶ, ποὺ τ' κόπ'κι ἡ ἀνάσα Ἡπ. (Δωδών.) Μόδωκε μιὰ γρομπαλιά μέσ' 'ς τὰ δίπλατα, ποὺ μὲ πονεῖ ἀκόμα Ἡπ. (Πωγών.) Τ' ἄργασαν τὴ μπλάτ' τ' πιδιού μὲ τ'ς γρομπαλιές Στερελλ. (Τριχων.) Νιὰ γρομπαλιά, πάρ' τουν κάτ'! αὐτόθ. Συνών. γ ρ ο θ ι α 4, γ ρ ο θ ο π α τ ι ν ἄ δ α, γ ρ ο θ ο ς 9, μ π ο ν ρ ι α, φ ο ὄ σ κ ο ς. 2) Ἡ μεθ' ὁρμῆς καὶ δούπου πτώσις σώματός τινος ἐπὶ τῆς γῆς Παξ.: Ἐφασ μιὰ γρομπαλιά, ποὺ ἐθάμαξα πῶς δὲν ἐσκοτώθηκα!

γρομπαλιάζω ἐνιαχ. γρομπαλιάζω Κεφαλλ. γλουμπαλιάζω Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ο μ π α ν ι α.

Κτυπῶ διὰ τῶν γρόνθων, γ ρ ο θ ι ζ ὼ, γ ρ ο θ ο κ ο π ῶ ἔνθ' ἄν.

γρομπαλίζω ἐνιαχ. γρομπαλίζω Κεφαλλ. Λευκ. Παξ. γρομπαλῶ Ἡπ. (Ραδοβύζ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὐσ. γ ρ ο μ π α ν ι.

1) Μετβ., γ ρ ο μ π α ν ι α ζ ὼ, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν. 2) Ἀμτβ., πίπτω μεθ' ὁρμῆς καὶ δούπου κατὰ γῆς Παξ.: Ἐγρομπαλίσαις δυὸ φορές, δὲ βλέπεις καὶ βορστά σου λίγο.

γρομπάνισμα τό, ἐνιαχ. γρομπάνισμα Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ο μ π α ν ι ζ ὼ.

Γ ρ ο μ π α ν ι α 2, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.: Ἐγρομπαλίσαις

δυὸ φορές, πόσα γρομπαλίσματα θά ἴχωμον, δὲ βλέπεις βορστά σου λίγο; (θά ἴχωμον = θὰ ἴχωμε) Παξ.

γρομπάρω ἐνιαχ. γρομάρω Ἰθάκ. Καστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ο μ π ο ς.

Κυρτοῦμαι ἔνθ' ἄν.: Ἐγρομάρωσεν ἡ λιθία (= ξερολιθία) Καστ. Ἐφκωσεν τὴ λιθία του μὲ διπλὴ βαρέτα καὶ μὲ πολὺ σκάρπο, νὰ μὴ γρομάρῃ (βαρέτα = μικρὸς πάγκος, σκαλοπάτι, σκάρπο = κλίσις) Ἰθάκ. Λῶσε πολὺ σκάρπο 'ς τὴ λιθία, γιατί τὰ χῶματα εἶναι βαριά καὶ θὰ σοῦ γρομάρῃ αὐτόθ. Γρομάρωσ' ἡ λιθία καὶ θέλει ποδάλι (= δοκὸν ὡς ὑποστήριγμα) αὐτόθ. Συνών. φρ. Κ ἄ ν ω κ ο ι λ ι α, κ ἄ ν ω σ γ ο ὄ μ π α (διὰ τὸ ὅπ. βλ. γ ὁ μ π α).

γρομπᾶτος ἐπίθ. ἐνιαχ. γρομᾶτος Ἰθάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ο μ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾶ τ ο ς παρὰ τὴν ὅπ. καὶ - ᾶ δ ο ς.

Ἐπὶ τοίχου, κυρτωμένος, ἐτοιμόρροπος ἔνθ' ἄν.: Πῆγα νὰ γάμω ἓνα μερεμέτι 'ς τὸ δοῖχο τῆς ἐβασίᾶς κὶ ἀνοιξα φάβρικα, γιατί ἦταν γρομᾶτος κ' ἔπασε Ἰθάκ. Οἱ λιθιές ἀπ' τὴν ἀπάνου λαχίδα εἶναι γρομᾶδες (λαχίδα = ἐπίμηκες ἀγροτεμάχιον) αὐτόθ. Σὰν καὶ τὸ ἀτσούπι σου εἶναι γρομᾶδο, νὰ τοῦ βάλης ποδάλι, μὴ μᾶς πλακώσῃ (ἀτσούπι = ὁ ἄνευ παραθύρων πλάγιος τοῖχος τῆς οἰκίας, ποδάλι = δοκὸς ὡς ὑποστήριγμα) αὐτόθ. β) Μεταφ., πρησμένος Ἰθάκ.: Ἐχει τὰ πλεμόνια του γρομᾶδα.

γρομπιάζω ἐνιαχ. γρομιάζω Θήρ. Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γρομιάζω Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ο μ π ο ς.

1) Σχηματίζω γ ρ ο μ π ο υ ς, κόμβους, θρόμβους Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.): Μαζεῦτηκε τὸ βαβάκι κ' ἐγέμισε γρόβους τὸ στρωμάτσο, ἐγρόβιασε (στρωμάτσο = στρώμα) Κίσ. Ἐγρόβιασε τὸ βαβάκι τοῦ στρωμάτου, μόνο νὰ πᾶ νὰ τὸ στοιβάξωμε 'ς τὸ στοιβαχτὴ Κρήτ. Ἐγρόβιασέ μου ὁ χυλὸς αὐτόθ. Συνών. β ο λ ι α ζ ὼ 3, γ ρ ο μ π α λ ι α ζ ὼ 1, γ ρ ο μ π ο ν λ ι α ζ ὼ 1, κ ο μ π ι α ζ ὼ. 2) Ἀποκτῶ οἰδήματα, ὅγκους ἐπὶ τοῦ δέρματος Θήρ. Κέρκ. Κρήτ. Ἐχτύπησε τὴν γεφαλὴ του κ' ἐγρόβιασε Κρήτ. Ἐγρόβιασε τὸ νεῦρο μου 'ς τὸ λαιμὸ καὶ δὲ γατέχει ἀπὸ ποῦ ναι αὐτόθ. Βάλε ἀπάνω τὴ γρέμα καὶ τύλιξε τὰ νεῦρα σου, ἄνε γρομιάσανε ἀπὸ τὴ βολλὴ δουλειὰ γῆ ἀπὸ ἄλλη αἰτία (γρέμα = ἀλοιφή) αὐτόθ. Ἐγρόβιασε τὸ φαῖ 'ς τὸ γάρδα μου (= ἐσταμάτησε σὰν γρόμπος εἰς τὸν οἰσοφάγον μου) αὐτόθ. Γρόβιασε ὁ λαιμός μου Θήρ. Τὸ ζῶ ἐγρόβιασε - εἶναι γρομιασμένο (ἡ γίδα ἔχει ἐπὶ τῶν νώτων τῆς σκληρὰ οἰδήματα) Κέρκ. Συνών. γ ρ ο μ π α λ ι α ζ ὼ 2, γ ρ ο μ π ο ν λ ι α ζ ὼ 3.

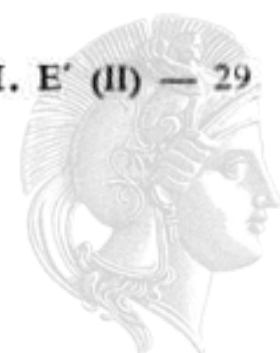
γρόμπιασμα τό, ἐνιαχ. γρόμπιασμα Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ο μ π ι α ζ ὼ.

1) Ὁ σχηματισμὸς γ ρ ο μ π ο ν ἢ κόμβων ἢ θρόμβων κ.τ.δ., ἔνθ' ἄν.: Κάθε χρόνο σιάζω πετουμέζι, τὸ γρόμπιασμα τοῦ φετεινοῦ δὲ δὲ θυμοῦμαι ποτές μου! Θὰ πῆς ἔφταιγε ὁ μοῦστος; (σιάζω = παρασκευάζω, πετουμέζι = πετιμέζι) Κρήτ. (Κίσ.) Συνών. γ ρ ο μ π ο ὄ λ ι α σ μ α. 2) Ὁ σχηματισμὸς οἰδημάτων, ὅγκων ἐπὶ τοῦ δέρματος ἔνθ' ἄν.: Εἶδες τὸ γρόμπιασμα τοῦ κορμιού μου; Κρήτ. (Κίσ.)

γρομπιαστός ἐπίθ. ἐνιαχ. γρομπιαστός Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ο μ π ι α ζ ὼ.

Ὁ ἔχων γρόμπους ἢ κόμβους ἢ θρόμβους κ.τ.θ., ἐνθ' ἂν.: Τὸ σορόπι ἐγένηκε γροβιαστό (σορόπι = σιρόπι) Κρήτ. (Κίσ.) Συνών. γρομπουλιαστός.

γρόμπολα ἡ, ἀμάρτ. γρόβολα Κρήτ. γροβόλα Κρήτ. γρόμπολο τό, "Ηπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gropolo*.

1) Κόμβος, τρίμμα, ψιχίον "Ηπ. (Δρόβιαν.) 2) Ἐξόγκωμα, ὄζος, οἶδημα, πρήξιμον Κρήτ.: "Ἐπεσα καὶ ἔκαμα μιὰ γρόβολα 'ς τὸ κούτελο. "Ἡπαιξέ μου μιὰ βετοριά 'ς τὴ γεφαλὴ καὶ ξάνοιξε ἀκόμη τὴ γροβόλα. Συνών. γρομπάδι, γρομπάλι 3, γρόμπος 3, γρομπούλι 3, πρη-σκάρι. 3) Εἶδος ἀχλαδίου Κρήτ.

γρομπολιά ἡ, ἀμάρτ. γροβολέ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γρόμπολα.

Εἶδος ἀχλαδιᾶς.

γρόμπος ὁ, Ἰκαρ. — Α. Πουλιαν., Τὸ Θλαμέν. Νησ., 7. — Λεξ. Βλαστ. γρόβος "Ἀνδρ. (Γαύρ.) Θήρ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Νεάπ. Σέλιν. κ.ά.) γρόβος Κέρκ. Παξ. γρόμπους "Ηπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. γρόβους Σάμ. σγρόμπους "Αθῆν. σγρόμπους Μακεδ. (Κοζ.) χρόμπους Τῆν. (Πύργ.) γροῦμπους "Ηπ. Πελοπν. (Κορινθ.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. γροῦβος "Ηπ. (Ἰωάνν.) γροῦβος Κέρκ. (Αὐχιν.) γρούμπους "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γρούβους Σάμ. σκροῦμπους Θεσσ. (Λάρ. Πήλ.) Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gropo* = κόμβος, ρόζος.

1) Κόμβος, ρόζος, θρόμβος, βῶλος "Αθῆν. "Ηπ. (Κουκούλ.) Ἰκαρ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Νεάπ. Σέλιν. κ.ά.) Παξ.: Θέλου νὰ βρῶ ἓνα κρονήσιον θκόπ', ἀλλὰ νὰ 'χ' κι ἓνα καλὸ γροῦμπου 'ς τοὺν πάτου (θκόπι = ραβδί) Κουκούλ. Τὸ στρω-μα ἔχει ὅλο σγρόμπους καὶ δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ "Αθῆν. Τὸ σιρόπι δὲν ἔπηξε καλὰ κ' εἶναι σγρόμπου - σγρόμπου αὐτόθ. Αὐτὸ τὸ σακκὶ εἶν' ὅλο γρόβοι - γρόβοι Παξ. Τὸ μαξιλάρι ἐγένηκε ὅλο γρόβους, μόνο βγάλε τὸ βαδάκι νὰ τ' ἀνεφουφονδώσης (= διὰ τῶν χειρῶν νὰ τὸ ἀναδεύσης) ἐπὶ πτίλων, ἐρίων, βάμβακος) Νεάπ. Τὸ μετὰξι πὺ κλώθω εἶναι γεμάτο γρόβους αὐτόθ. Τὸ ξύλο τσ' ἐλιάς ἔχει γρόβους καὶ δὲ βλαινάρεται καλὰ Κίσ. Ὁ μουνσταλευρὲς ἐγένηκε γρό-βους - γρόβους, γιατί τοῦ 'βαλα πολὺ ἀλεύρι Ζερβιαν. Τὰ δά-χτυλά τους γρόμπου - γρόμπου καὶ ξερὰ σὰν ξύλα, σὰν σκαρ-μόξυλα, πὺ λὲς καὶ δὲν νιώσανε ποτὶ τους τὴ γλύκα τ' ἀ-παλοῦ χαδιοῦ καὶ τοῦ ψηλαφημοῦ Α. Πουλιαν., ἐνθ' ἂν. Συνών. βόλος 7 δ. 2) Μᾶζα σφαιροειδὲς καὶ στερεά, τεμάχιον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον στρογγύλον "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Κρήτ. Μακεδ. (Κοζ.) Στερελλ.: "Ἐνα γρόμπου τυρὶ Στερελλ. Κάθε ἀπόγεμα τρώω ἓνα ρούκουνα ψωμί κ' ἓνα γρόβο μυζήθρα (ρούκουνα = γωνία) Κρήτ. Κά-θιτι κουντά 'ς τοῦ τζάξ' σὰ σγρόμπους Κοζ. Τοῦ ψωμί μὲ στέκειτι γρόμπους 'ς τοῦ στομαχ' Ζαγόρ. Συνών. βό-λος 7 δ. β) Μετων., ἄνθρωπος χαμηλοῦ ἀναστήματος ἀλλὰ εὐτραφὲς "Ηπ. (Ζαγόρ.): Τὶ γρόμπους εἶν' αὐτός! Συνών. βόλος Β 1. 3) Ἐξόγκωμα, ἐξοίδημα, τύλος "Αθῆν. "Ἀνδρ. Θήρ. Ἰκαρ. Κέρκ. (Αὐχιν. κ.ά.) Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) Παξ. Σάμ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Τ' πέταξι ἓνα βράχον 'ς τοῦ κιφάλ' κι τοῦ 'καμι νὰ ἓνα γρούβου Σάμ. Τοῦ 'δωκε μιὰ ραβδιά 'ς τὴ γεφαλὴ καὶ τοῦ 'καμε ἓνα γρόβο σὰ δὲ καρύδι Κίσ. "Ἐχω ἓνα γρόβο 'ς τὸ πόδι, γιατί τὸ στρα-μπούληξα "Ἀνδρ. (Γαύρ.) "Ἐκατα γρόμπου 'ς τὸ κεφάλι Ἰκαρ. "Ἐχει ἓνα σγρόμπου κάτω ἀπ' τὸ λαιμό. "Αθῆν. "Ἐχει ἓνα γρόβο 'ς τὴν πλάτη κι ἅμα τὸν 'γγίξης, τοῦ πονεῖ Παξ. Τὸ

ἀσκή εἶναι τρύπιον εἶναι ἀπὸ γρόβο (εἰς τὸ σημειῖον δηλ. ἐκεῖνο τὸ ζῶον, γίδα ἢ πρόβατον κτλ., ἐπασχεν ἀπὸ γρόμπου, δηλ. δοθιῆνας οἷτινες ἐσχημάτιζον ὑποδόρια ἐξογκώματα) αὐτόθ. Ὁ γροῦβος εἶναι μέσα κι ἀπόξω σηκῶν' ἓνα κουν-κούρι (= ἐξόγκωμα) Αὐχιν. Συνών. γόντζος 1, γρομπάδι, γρομπάλι 3, γρόμπολα. 4) Γρόνθος "Ηπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. κ.ά.) β) Τὸ περιεχόμενον τῆς συγκε-κλεισμένης παλάμης, ἢ ποσότης τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ χω-ρέσῃ αὕτη "Ηπ. — Λεξ. Βλαστ. 5) Χρηματικαὶ ἀποταμιεύ-σεις ἀποκρυπτόμεναι ἀπὸ τοὺς ἄλλους Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) Σάμ.: Θὰ τὰ π'λήσουν οὐλα κι θὰ τὰ κάμουν γρόβου Σάμ. Εἶ-ναι τσιφούτης καὶ μαζώνει γρόβο τσι παράδες του, ἐτσὰ θαρεῖ πὺς θὰ κάμη χαῖρι Κίσ. Συνών. κομποδέμα.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρόμπος "Αθῆν. Στε-ρελλ. (Λεβάδ.) καὶ Γροῦμπος "Αθῆν. Κρήτ. (Μοῖρ.) Πελοπν. (Κιάτ. Ξυλόκ. Σπάρτ. Τρίπ.)

γρομπούλα ἡ, ἐνιαχ. γροβούλα Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) σγρουμβούλα Πελοπν. (Γαργαλ.) χουρβούλα Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γρομπούλι ὡς μεγεθυντ.

Μεγάλος θρόμβος, βῶλος, ὄγκος χειροπληθὲς, σφαιρικὴ ποσότης συγκρατούμενη διὰ τῆς μιᾶς παλάμης ἐνθ' ἂν.: "Ἀφηκε ἀνακάτωτο τὸν τραχανᾶ καὶ τώρα πὺς θὰ τότε φάμε μὲ 'φτοῦνες 'φτοῦ τις σγρουμβούλες! Πελοπν. (Γαργαλ.) Νὰ πᾶς κοδά 'ς τ' ἀλέτρι νὰ σπάης τ'ς χουρβούλες μὲ τὸ τσαπὶ Εὐβ. (Στρόπον.) Μοῦ πέταξε νὰ χουρβούλα χιόν' αὐτόθ. Θέλου ψουμί, ψαρούδα κι βούτυρον χουρβούλα (= μιὰ χεριὰ βούτυρο) αὐτόθ. Δὲν ἐζύμωσε καλὰ τὴ ζύμη κ' ἐδὰ ἀπαδήχνη γροβούλες - γροβούλες τ' ἀλεύρι, ἀνή-ψητο (ἐδὰ = τώρα, ἀπαδήχνη = συναντᾶται, ἀνήψητο = ἄ-ψητο) Κρήτ. (Κίσ.)

γρομπουλάκι τὸ ἐνιαχ. γροβουλάκι Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) γροβολάκι Α. Κρήτ. σγρουμβουλάκι Πε-λοπν. (Γαργαλ.) γρομπ'λάξ' "Ηπ. Στερελλ. (Φθιώτ.) χουρ-βουλάκι Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γρομπούλι διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

1) Μικρὸς γρόμπος 1, μικρὸς θρόμβος Α. Κρήτ. Δ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ.) κ.ά.: Ἡ φάβα ἔγινε ὅλο σγρουμβουλάκια ἀνακάτου τήνε! Γαργαλ. Σφάξαμε μιὰ κόττα καὶ 'φονδε τὴν ἀνοίξαμε εἶχε οὐλο σγρουμβουλάκια 'ς τ' ἄνδερά της αὐτόθ. Ἡ ζύμη εἶναι γεμάτη γροβουλάκια, γιατί δὲ δὴ ζύμωσες καλὰ Κίσ. Ὁ ἀσβέστης π' ἄσπρισε ἦτονε πολλὰ πηχτὸς κ' ἐγέμισε ὁ τοίχος γροβαλάκια αὐτόθ. "Ἐσφιξα τὸ σπυρὶ κ' ἔβγαλε ἓνα γροβουλάκι πῦο αὐτόθ. 2) Μετων., γρόμπος 2β, γρο-μπούλι 2δ, τὰ ὅπ. βλ., "Ηπ.: Αὕτη ἡ κοπέλα εἶναι ἓνα γρομπ'λάξ' (πολὺ κοντὴ εἰς τὸ ἀνάστημα καὶ εὐτραφὲς). 3) Μικρὸς γρόμπος 3, γρομπούλι 3, τὰ ὅπ. βλ., Α. Κρήτ. Δ. Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ.) κ.ά.: "Ἐβγαλα ἓνα γρομπ'λάξ' 'ς τοῦ σβέρκου μ' Φθιώτ. Οἱ γάβες τση εἶναι γεμάτες γροβουλάκια ἀπὸ τὸ φλεβίτη Κίσ. "Ἐβγαλα ἓνα γροβουλάκ' 'ς τὸ 'τζόνευρο καὶ δὲ βορῶ νὰ πατήσω ('τζόνευρο = τὸ νεῦρο τῆς κνήμης) αὐτόθ. "Ἐνα γροβολάκι πέταξα 'ς τὸ γόνατο Α. Κρήτ.

γρομπούλι τό, "Ηπ. (Μέγα Περιστ. Ξηροβούν.) Τσχ-κων. — Λεξ. Αἰν. γροβούλι Κρήτ. (Ζερβιαν. Κίσ. Σέλιν. κ.ά.) γρομπουλί Ζάκ. (Μαχαιράδ.) "Ηπ. (Ἀργυρόκ. Δερβίτσ.